

**A munkavédelmi bírság mértékének meghatározásakor a szorzószámokat valamennyi veszélyeztetett munkavállaló figyelembevételével kell alkalmazni, függetlenül attól, hogy valamennyi, a mérték szempontjából értékelt szabálytalanság minden érintett munkavállaló esetében megállapításra került-e. [273/2011. (XII.20.) Korm.rend.].**

- [1] Az elsőfokú munkavédelmi hatóság 2012. december 11-én munkabaleset kivizsgálása érdekében a felperesnél ellenőrzést tartott, és 2012. december 12-én munkavédelmi eljárást indított, amelyet kiterjesztett az azonos, festő munkakörben foglalkoztatott munkavállalók egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzése feltételeinek vizsgálatára is.
- [2] Határozatában az elsőfokú szerv megállapította, hogy a felperesnél a kockázatértékelés keretében nem történt meg a festőműhelyben végzett veszélyes anyagok és keverékek előkészítésére, összekeverésére vonatkozóan a veszélyek pontos azonosítása, a szükséges megelőző intézkedések megjelölése. A felperes megsértette a szükséges megelőző intézkedések megjelölése, továbbá a megfelelő védelmet nyújtó egyéni védőeszközök biztosítására vonatkozó kötelezettségét, amelynek következtében B.L.P. munkabalesetet szenvedett. A határozat második pontja rögzítette, hogy az ellenőrzés helyszínén festő munkakörben foglalkoztatott munkavállalók több, mint egy éve festési munkákat végeztek, azonban a felperes ezen idő alatt nem győződött meg a munkavállalók szervezetében kialakuló vegyi anyag vagy metabolit koncentrációjának mértékéről biológiai monitorvizsgálat keretében, ezzel súlyosan veszélyeztette az öt fő munkavállaló egészségét.
- [3] Mindezek alapján az elsőfokú közigazgatási szerv megállapította, hogy a felperes öt fő munkavállaló vonatkozásában megvalósította a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény (Mvt.) 82. § (2) bekezdésének e) és g)

pontjaiban megfogalmazott tényállást, vagyis az egyéni védőeszközök biztosításának hiányával, illetőleg az előírt munkaköri alkalmassági vizsgálatok biológiai monitorozás elmulasztásával kapcsolatos veszélyeztetést, ezért 2.812.000 forint munkavédelmi bírsággal sújtotta. A bírság összegét akként számította ki, hogy az 50.000 forintos alapösszeget megszorozta a súlyos veszélyeztetéssel érintett munkavállalók számával, azaz öttel, majd megszorozta a két munkavédelmi normasértéshez rendelt másfeles szorzóval, mindezt öttel szorozta azért, mert a határozat szerint a súlyos veszélyeztetés időtartama bizonyítottan egy hónapnál tovább állt fenn, végül az így kapott összeget további másféllel szorozta tekintettel arra, hogy a munkáltató mulasztása miatt munkabaleset következett be.

- [4] AZ elsőfokú határozattal szemben előterjesztett fellebbezés alapján az alperes határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [5] A felperes a keresetében a határozatok hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését, valamint perköltségben történő marasztalását kérte.
- [6] A közigazgatási és munkaügyi bíróság ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a felperes a megállapított munkavédelmi szabályszegések tényét nem vitatta, ezért azt a bíróság sem vizsgálta. Az eljáró munkavédelmi felügyelő nem terjeszkedett túl az ellenőrzés jogszabályi keretein, mivel a munkabalesetek kivizsgálásán túl jogosult volt ellenőrzést tartani a munkavállalók egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzésével kapcsolatos munkáltatói feladatok és kötelezettségek teljesítése.
- [7] A perbeli ügyben támadott határozatok B.L. vonatkozásában az egyéni védőeszköz biztosítására vonatkozó munkáltatói

kötelezettség megszegését, míg további munkavállalók tekintetében a biológiai monitorozásra vonatkozó kötelezettség megsértését határozta meg, ezzel szemben egy másik ügyben meghozott határozat 4 munkavállaló – köztük K.T. – vonatkozásában állapította meg az egyéni védőeszközre vonatkozó normasértést, míg 14 munkavállaló esetében az időszakos biztonsági felülvizsgálatra vonatkozó jogszabály megsértését határozta meg. Ezért a bíróság ebben a körben jogszabálysértést nem talált megállapíthatónak.

- [8] A közigazgatási szervek a támadott határozatok összefoglalásként azonban azt állapították meg, hogy az érintett öt fő munkavállaló tekintetében megvalósult az Mvt. 82. § (2) bekezdés e) és g) pontjában meghatározott tényállás, amely közül az e) pont az egyéni védőeszköz működésképtelenségét, illetve hiányát jelöli. Az 5 fő vonatkozásában a bírság kiszabása során a fentiek megsértése miatt másfélszeres szorzót alkalmaztak, amely két normasértésnek felel meg. A bíróság ebből következően azt állapította meg, hogy K.T. vonatkozásában mindkét határozat értékelte az egyéni védőeszközök működésképtelenségével, illetve hiányával megvalósított normasértést.
- [9] A közigazgatási és munkaügyi bíróság álláspontja szerint a közigazgatási hatóságok ezért megszegették a Ket.-ben rögzített azon alapelvet, amely szerint az ügyfél jogát és jogos érdekét szem előtt tartva, a jogszabályok rendelkezéseit betartva kell eljárniuk. A jogbiztonság általános elvét is sérti az a körülmény, hogy a perbeli ügyben meghozott határozatok ugyanazon munkavállaló vonatkozásában olyan, azonos időben megvalósított felperesi jogsértés miatt is bírságot alkalmaztak, amelyet korábban a hatóság, a 2013. július 17-én meghozott és jogerőre emelkedett határozatában már értékelte.
- [10] A közigazgatási és munkaügyi bíróság a munkavédelmi bírság mértékére és kiszabására vonatkozó részletes szabályokról

szóló 273/2011.(XII.20.) Kormányrendelet 4-7. §-ában foglaltak alapján azt állapította meg, hogy az alperes a közigazgatási bírság mértékének számítása során nem a jogszabály rendelkezéseinek megfelelően járt el. Álláspontja szerint a 6. §-ban meghatározott szorzószámokat munkavállalónként kell alkalmazni, vagyis külön-külön kell megállapítani, hogy a munkáltató hány munkavédelmi normasértést valósított meg, és azt is, hogy az egyes munkavállalók esetében a veszélyeztetés időtartama milyen hosszú ideig állt fenn. Ha csak egy munkavállaló volt érintve a munkabalesetben, akkor csak az ő vonatkozásában lehet másfélszeres szorzót alkalmazni, végül a külön-külön munkavállalónként megállapított összegeket kell összeadni.

- [11] A közigazgatási és munkaügyi bíróság következtetése szerint az alperesi határozat jogszabálysértő, ezért a másodfokú határozatot az elsőfokú határozatra kiterjedő hatállyal hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte. Az új eljárás vonatkozásában előírta, hogy K. T. esetében az egyéni védőeszköz hiányát megvalósító normasértést már nem lehet figyelembe venni, és a bírságot is ennek figyelmen kívül hagyásával, illetve munkavállalónként külön-külön kell kiszabni.
- [12] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és új határozat meghozatalával a felperes keresetének elutasítását, továbbá felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint a közigazgatási és munkaügyi bíróság ítélete az ügy érdemi elbírálására kihatóan jogszabálysértő, mivel a Pp. 339. § (1) bekezdésében foglaltakkal ellentétben olyan közigazgatási határozatokat helyezett hatályon kívül, amelyek jogszerű döntést tartalmaznak.
- [13] Érvelése szerint K.T. munkavállaló esetében a két munkavédelmi ellenőrzés között több mint egy hónap telt el, és a felperes

az újabb helyszíni ellenőrzés során sem biztosította munkavállalója és társai számára a megfelelő védelmi képességgel bíró egyéni védőeszközöket. Mivel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 127. § (1) bekezdése kogens érvénnyel 8 napban határozza meg az utóellenőrzés lehetőségét, a mulasztás 8 napon túli feltárása esetében az új eljárásként értelmezendő, amelynek tapasztalatai alapján ismét sor kerülhet a mulasztások szankcionálására. K. T. esetében ezért nem valósult meg kettős értékelés. Álláspontja szerint továbbá mind az öt fő vonatkozásában megállapítható a két normasértés, azaz a másfélszeres szorzó alkalmazása jogszerű volt.

- [14] Az alperes tévesnek ítélte a bíróság munkavédelmi bírság számítására vonatkozó jogértelmezését is. A 273/2011.(XII.20.) Kormányrendelet számítási módszerére a jogszabály indokolást nem tartalmaz, de a 4. § rendelkezéséből sem következik egyértelműen, hogy azt munkavállalónként és egyenként kell számítani. A bíróság ítéletének meghozatalakor nem vette figyelembe, hogy az Mvt. 82. § (5) bekezdés i) pontja az elkövetési magatartás személyi és tárgyi körülményeire tekintettel mérlegelési jogkört biztosít, amelynek során a gondatlanság fokát is értékelni kell, így célszerű annak mértékéhez igazodva a legmagasabb szorzószám alkalmazása.
- [15] Álláspontja szerint továbbá jogszerűtlen az új eljárás lefolytatására történő kötelezése, mivel a 323/2011.(XII.28.) Kormányrendelet 16. § (1) bekezdése és 18. § (3) bekezdése alapján szakmai irányító szerv, tehát hatósági jogkörrel nem rendelkezik.
- [16] A felülvizsgálati kérelem a következők szerint megalapozott.
- [17] A közigazgatási és munkaügyi bíróság a jogerős ítéletében a támadott közigazgatási határozatokat azért helyezte hatályon kívül, mert álláspontja szerint a bírság kiszabása során helytelen számítást, K.T. munkavállaló esetén pedig kétszeres

értékelést alkalmaztak a hatóságok.

- [18] A munkavédelmi bírság mértékéről szóló 273/2011. (XII.20.) Korm. rendelet az alábbiakat tartalmazza:
- [19] 4.§ A munkavédelmi bírság alapösszege a súlyosan veszélyeztetett munkavállalónként ötvenezer forint.
- [20] 5.§ A munkavédelmi bírság mértéke a 4. §-ban meghatározott alapösszeg és a 6.§-ban alkalmazandó szorzók alapján, a 7.§ szerinti emelési és csökkentési lehetőség figyelembevételével kerül kiszámításra, azzal, hogy a bírság mértéke nem lehet kevesebb vagy több a munkavédelmi bírság az Mvt.-ben meghatározott legkisebb vagy az Mvt.-ben meghatározott legnagyobb összegénél.
- [21] A fenti rendelkezésből megállapítható, hogy a jogszabály annak helyes értelmezése szerint a 6.§-ban meghatározott szorzószámokat nem a munkavállalónként meghatározott bírság alapösszegéhez rendeli, hanem a bírság mértékéhez, amely az alapösszeg és az érintett munkavállalók számának szorzata. Tehát a szorzószámokat valamennyi veszélyeztetett munkavállaló figyelembevételével kell alkalmazni, függetlenül attól, hogy valamennyi, a mérték szempontjából értékelt szabálytalanság minden érintett munkavállaló esetében megállapításra került-e. Mivel a jogszabály a bírság összegének meghatározásakor összeadást, vagyis munkavállalónkénti külön számítást nem tartalmaz, a közigazgatási és munkaügyi bíróság az előírt számítást tévesen határozta meg. A jogszabály előbbiekben kifejtett értelmezése eredményezheti csak azt, hogy a bírságösszeg kellő visszatartó erőt fejtsen ki a munkavédelmi szabályszegések ellen.
- [22] Jogszabálysértő a közigazgatási és munkaügyi bíróság ítéletének azon megállapítása is, hogy K.T. munkavállaló esetében az eltérő időpontban lefolytatott munkaügyi ellenőrzés során kétszeres értékelés történt.
- [23] A jelen peres eljárás során felülvizsgált közigazgatási

határozatok K.T. vonatkozásában az Mvt. 82.§ (1) bekezdés g) pontjában foglalt biológiai monitorozás elmulasztását állapították meg a munkavállalót súlyosan veszélyeztető szabálysértésként, az e) pontban foglalt védőeszköz hiányát a határozat összefoglalásában tüntették fel. A fent kifejtett számítási mód szerint azonban a Korm. rendelet 6.§ (1) bekezdés a) pontjában foglalt, a többszörös normasértéshez rendelt 1,5-szörös szorzószámot valamennyi munkavállaló, így K.T. esetében is alkalmazni kellett, ezért – függetlenül a másik eljárásban megállapított normasértéstől – a kétszeres értékelés fel sem merülhetett.

- [24] A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a felperes keresetét elutasította.

(Mfv.II.10.336/2014.)